

ת"פ 49999/06/16 - מדינת ישראל נגד עופר בר טוב

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 49999-06-16 מדינת ישראל נ' בר טוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 257630/2016

לפני סגן הנשיאה, כב' השופט אבשלום מאושר	
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עופר בר טוב (עציר)

החלטה

ביום 29.12.16 הגיש הנאשם "בקשה להפעלת ידיעה שיפוטית", בגדרה עתר להפעלת ידיעה שיפוטית בכל הנוגע לנתונים שהובאו על ידו במסגרת בקשתו מיום 2.11.16 לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

בבקשתו מיום 22.11.16, הפנה הנאשם לשלושת המקורות הבאים:

- "דו"ח האו"ם לשנת 2006 בנושא סמים, כרך 1 עמ' 199", כך נכתב בבקשתו של הנאשם.
- ת"פ 74-11-13 **מדינת ישראל נ' דוד** (7.9.15) (להלן: עניין דוד).
- ת"פ 10816-02-15 **מדינת ישראל נ' אברהם** (25.1.16) (להלן: עניין אברהם).
-

לטענת הנאשם, הפעלת הידיעה השיפוטית הכרחית כבר עתה בכדי שיידע אם עליו לזמן עדים מומחים שיעידו על האמור בדו"ח שהוא מתייחס אליו.

בקשתו של הנאשם הועברה לעיונה של התביעה, אשר עתרה בתגובתה לדחיית הבקשה.

ב"כ המאשימה טענה בתגובתה כי הנאשם גידל קנבוס וחשיש בהיקף ניכר ביותר והחזיק סמים שלא לצריכתו העצמית, בכמות של למעלה מ- 10 ק"ג. לטענתה, גם אם הנאשם מחזיק ברשיון ל- 50 גרם, דבר שלא הוכח על ידו, הרי שפעל בניגוד לחוק בעצם הגידול וההחזקה של כמות שהיא הרבה מעבר ל- 50 גרם.

בהחלטתי מיום 5.1.17 קבעתי כי הנאשם, מטעמים השמורים עמו, לא התייחס לעבירות בהן הוא מואשם, קרי- לא

התייחס להחזקת סם שלא לצריכה עצמית בכמות של למעלה מ- 10 ק"ג קנבוס, וצינתי כי הובהרה לו זכותו לזמן עדי הגנה וכי עליו להיערך לכך מבעוד מועד.

ביום 9.1.17 הגיש הנאשם בקשה לשקול מחדש את בקשתו להפעלת ידיעה שיפוטית, במסגרתה טען כי תגובת ב"כ המאשימה אינה עניינית ולא הובעה בה מחלוקת באשר למקור הנתונים, לנתונים עצמם ולפסקי הדין, וכך גם לגבי החלטת בית המשפט מיום 5.1.17.

דין והכרעה

בע"פ 4675/97 רוזוב נ' מדינת ישראל (19.8.99), הגדיר בית המשפט העליון את תחומיה של הידיעה השיפוטית:

"לא נכחד, אמנם, כי יש מקרים שבהם יהא על בית-משפט להיעזר במומחים-לדבר ... ואולם, בית-המשפט עצמו, אין הוא כלי ריק המתמלא אך בתוכן המוזרק בו בידי אחרים; שופט ניחן, הוא-עצמו, בניסיון-חיים, בהיגיון, בשכל ישר, בתבונת האדם, ואלה כולם - הם ועקרונות-יסוד במשפט - הינם מרכיבים חיוניים במוסד זה הקרוי "בית-משפט"; הם חלק מן ה"חומרה" של בית-המשפט. ראו: דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס (פרשת ידיעות אחרונות [7]), בעמ' 73-74; בג"ץ 6971/98 פריצקי נ' ממשלת ישראל [8], בעמ' 789-790, והאסמכתאות שם. ראו עוד, לאחרונה פרופ' מ' מאוטנר "שכל-ישר, לגיטימציה, כפייה: על שופטים כמספרי סיפורים" [40]. נדע מכאן, שלא בכל עניין ועניין חייב בית-המשפט להיעזר במומחים-לדבר..."

בית המשפט העליון הוא זה שמופקד על קביעת תחומי הידיעה השיפוטית", קרי- הוא זה שמגדיר בהלכה פסוקה מה יובא בגדרה ומה מצוי מחוצה לה.

בעניינינו, הפנה הנאשם לשני סוגי מקורות.

אחד מהם הוא פסיקת בתי משפט השלום בשני פסקי הדין שצוינו לעיל.

בעניין דוד, דובר על נאשם שהודה בביצוע עבירה של גידול סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 3.6 ק"ג, בדירתו. באותו מקרה, גידלו הנאשם וחברו 21 שתילים בתוך עציצים וכדים ובתוך מעבדה שהכילה 3 חדרונים מאולתרים, ובה ציוד מעבדה הכולל מאווררים, תאורה מיוחדת, צינורות השקייה, גופי חימום, מד חום, חומרים לעידוד גדילה, שנאי חשמל, מצננים ורשת לייבוש עלים.

בכל מקרה, אין בפסק הדין כל התייחסות לכך שיש להתחשב בהבדל בין משקל הצמח הרטוב והשלם לבין משקל הפרחים המיובשים, כפי שטוען הנאשם בבקשתו.

בנוסף, יש לזכור שמדובר בפסק דין של בית משפט השלום ולא בפסק דין מנחה או מחייב.

בעניין אברהם, דובר גם כן על נאשמים שהורשעו על יסוד הודאתם בגידול סמים, בכך שגידלו 17 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 2.18 גרם נטו.

באותו מקרה, נאמר כי נסיבות ביצוע העבירה והיקף הגידול מתיישבים עם הטענה לגידול לצריכה עצמית בלבד.

אולם, ראשית, יש לציין, כפי שצוין גם בעניין אברהם, כי בסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, הוגדרה העבירה של גידול סמים מבלי שהמחוקק ערך הבחנה בין גידול סם לצריכה עצמית לבין גידול סם שלא לצריכה עצמית. כלומר, העבירה היא עבירת גידול הסם ללא קשר לכמותו.

שנית, בעניינינו, מואשם הנאשם לא רק בגידול 108 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 8.9 ק"ג, אלא גם בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 2615.74, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.4 גרם ונוזל שלא נשקל של סם מסוכן מסוג קנבוס.

כלומר, בלי קשר לאישום בדבר גידול הסמים במעבדה, מואשם הנאשם גם בהחזקת סמים נוספים.

המקור השני אליו מפנה הנאשם הוא "דו"ח האו"ם לשנת 2006 בנושא סמים, כרך 1 עמ' 199", כך הגדירו הנאשם.

ברע"א 9728/04 עצמון נ' חיפה כימיקלים בע"מ (7.2.05), נאמר כי "בגדר המונח **"ידיעה שיפוטית" נכללות עובדות שהן נחלת הכלל, כגון עובדות היסטוריות, עובדות שבפיזיקה בסיסית, גאוגרפיה, תוצאות מחקרים ידועים וכיוצא באלה (ע"א 759/76 פז נ' נוימן [5], בעמ' 175; ע"א 4868/90 אנגל נ' בודסקי [6], בעמ' 437). ידיעה שיפוטית אינה כוללת רק דברים הידועים לכול, אלא אף עובדות הניתנות לבירור מיידי ומדויק על-ידי עיון במקורות מוסמכים אשר אינם שנויים במחלוקת (א' הרנון דיני ראיות (כרך ב) [8], בעמ' 45)".**

בעניינינו, הנאשם לא צירף עותק מהדו"ח אליו הוא מפנה ומחדל זה רובץ לפתחו, שכן לא ברור מהן מסקנותיו ומה נפקותו של אותו דו"ח.

על כן, לא ניתן להגדיר את תכניו הלכאוריים, כפי שצוטטו בבקשתו של הנאשם מיום 22.11.16, כמידע בסיסי שהוא נחלת הכלל ואף לא כמקור מוסמך שאינו שנוי במחלוקת. לא ניתן לקבוע כי הוא בבחינת "ידיעה שיפוטית".

עוד אוסיף ואציין כי הנאשם מהטעמים השמורים עמו לא התייחס לעבירות בהן הוא מואשם, כאמור לעיל.

לאור כל האמור לעיל, דין הבקשה להידחות.

העתק מהחלטה תימסר היום לנאשם ולב"כ המאשימה באולם בית המשפט בטרם שמיעת המשך ההוכחות.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.